

Indulj el az úton, hisz
Indul már a vonat is,
Integess, és mondd, hogy „...”!
E két betű vezet tovább.

Itt állsz már az Ipoly felett,
Alattad zúg a hideg víz.
A fiúnak halni kellett,
Itt szökött át kedveséhez
Hídvégre a szegény vitz.

Ma öröm van mindkét parton:
Falvak között újra híd áll!
Vasárnapon, sörből karton,
Ipolyhídvég s Drégelypalánk
Népe egymás karjába száll.

Ide figyelj, ez itt a kód:
Tábla /d. / 3 / 29. és 30.
Továbbjutni nincsen más mód!

Repülőgép fenn az égen
Szörnyű terhét cipeli.
Hadat keres a térképen,
Bombát szór a fűzesbe,
Bár az ellent nem leli.

Bombatólcsér évek során
Tiszta vízzel megtelik,
Fűzek nőnek széles partján,
S szombatonként falusiak,
Jókedvüket ott lelik.

Papírodra két betű kell:
Bombatólcsér helyén hever!

Molnár leány péntek éjjel,
Szerelmével találkozna,
Bús bánattal a szívében
Csipkebokorra változott,
Mert az apja megátkozta.

Azóta áll összefonva
Út mentén a csipke s szilva,
Enyhülő árnyékot adva,
Szerelmesek emlékeként
Szól a most szült, új legenda.

Nézd a tábla címét
S vidd első szavának
utcsó két betűjét!

Fortyog katlan, ég a tűz,
Erjedt gőz száll fel magasba,
De csütörtököt mond az üst,
Felrobban és megvakítja,
Vak úr lett a szegény gazda.

Helyén most egy kisebb gyár áll,
Profilja a porleves.
Pálinkának nyoma sincs már,
Globál-vépbén munkálkodik
Sok ember és pénzt keres.

Nicsak, ezen a táblán több
Mint egy cégnev látható,
Zöld betűkből vegyél kettőt,
Ötödik és nyolcadik lesz jó.

Csadó molnár, szerdán halt meg,
Malom helyét már nem leled,
Három árva lánya várja,
Kincset eltemetve őrzi
Kilenc macskafejű gyerek.

De nézz körül és láss csodát!
Kócsag röppen, ölyv zsákmányt ejt,
Haris szól a lápon át.
Feléd súgja lágy szellőben:
Aki lát, el nem felejt.

Táblán olvasd minek útján járunk.
E szóból hátulról harmadik és első
Betű az, mit várunk.

Sírok kertjében kedd estén
Gyászoló rokonok sírnak,
Emberk csendben feketén.
Sokan nyugszanak már itten,
Ásóm támasztom egy sírnak.

Aki megholt, megnyugszik már,
Elmúlik a szomorúság,
Szabó, Varga, Csósza, Tímár
Túlvilági boldogságban.
Mehetsz tovább innen immár.

Zsidó temető túlsó vége
Weiner és neje keresztneve
Középső betűje
Ez az, ami kellene.
Ezt a térképen már ne keresd,
Hanem a továbbiakat kövesd!

- Verseken lész neveket, melyekkel egy hetet megszerkeszthetsz. De, egyet nem lész. Eme nevet szeleteledd, s megtekered (eleje lesz fenéke, de ne tedd egybe, legyen egy meg egy elem). Ezt kevesled? Ez egy „dressz”!
- Eme helyen lész egy embert. Neve (elemekben) kezdedben: tedd egybe e nyelv-elemeket, melyek erre vezettek!
- Eme embernek feleletet: kedvenc csemege nevet kell emlegetned, melyet elemekben megjelöl. Ezek nem kellettnek, de szerepelnek megkeverve. Rendben?

Tragédiák, szörnyűségek
Játszódtak itt, nem vitás.
Mít Luspaiék rendeztek
Nem hiányzott innen semmi
Csalás, ármány, árulás.

Végcélodról túl sok jót most,
Mondani én nem fogok,
Nyisd ki inkább az ajtót
S e helynek a szellemét,
Azon nyomban láthatod